

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010052
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010052.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému C. T., nar. XX.X.XXXX v F. nad F., bytom Y. F. nad F., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/15/2020 zo dňa 15. apríla 2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného C. T. a prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/15/2020 zo dňa 15. apríla 2020, bol obžalovaný C. T. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby minimálne od roku 2018 do dňa 12.11.2019 si na rôznych nezistených miestach od presne nestotožnenej osoby menom „C.“ zadovážoval omamné a psychotropné látky - metamfetamín /pervitín/, ktorý bez povolenia od presne nezistenej doby až do dňa 12.11.2019 prechovával na presne nezistených miestach v Bánovciach nad Bebravou a v okolí, ktorý následne po nadávkovaní predával bližšie neustáleným osobám na rôznych miestach v Bánovciach nad Bebravou a v okolí za rôzne sumy, minimálne za 10 € za dávku, konkrétne pervitín predával osobám, a to:

X. C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. nad F., ktorému psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predával opakovane od bližšie nezistenej doby, minimálne od mesiaca máj 2019, teda pol roka, na rôznych miestach v F. nad F., najčastejšie na ul. X. Y., pričom za uvedené obdobie mu pervitín predal 20 až 30 krát za sumu minimálne 10 € alebo 20 € za jednu dávku v bližšie neurčenom množstve, ktoré C. H. užil pre vlastnú potrebu, pričom naposledy mu pervitín predal obvinený dva týždne dozadu, teda v presne nezistený deň zrejme koncom mesiaca október 2019 na ul. X. Y. v F. nad F. v množstve jednej dávky za sumu 20 € a uvedené množstvo bolo spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

X. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R. U. XXX/X, G., ktorému psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predával od konca roku 2018 až do mesiaca október 2019, a to za posledný rok raz alebo aj viac krát za týždeň podľa potreby na rôznych miestach v F. nad F., najmä na autobusovej stanici alebo pred Slovenskou Záhradou na ul. S., pričom pervitín mu predával jednu dávku v bližšie neurčenom množstve za 10 €, naposledy dva týždne dozadu, teda v presne nezistený deň zrejme koncom mesiaca

október 2019, kedy mu predal jednu dávku pervitínu za sumu 10 €, pričom uvedené množstvo bolo spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

3. od marca 2019 do júla 2019 v Bánovciach nad Bebravou po predchádzajúcej komunikácii cez Messenger predal opakovane najmenej 5-6 krát za sumu 20 € v presne nezistených množstvách psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) v papierovej skladačke T. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XX, F. nad F., pričom mu predal jednu dávku pervitínu za 10 €, pričom naposledy mu predal v máji 2019 dve dávky pervitínu (metamfetamínu) v papierovej skladačke na autobusovej stanici v Bánovciach nad Bebravou, za ktorý zaplatil čiastku vo výške 20 €, pričom uvedené množstvo bolo spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

4. v období od leta 2018 do septembra 2018 v Bánovciach nad Bebravou po predchádzajúcom telefonickom dohovore opakovane, a to dvakrát predal v presne nezistených množstvách psychotropnú látku pervitín /metamfetamín/ L. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. cesta č. XXXX/XX, F. nad F., a to dávku pervitínu v papierovej skladačke za 20 €, pričom jeden krát mu predal v Bánovciach nad Bebravou pri Večierke v blízkosti Coop Jednoty a druhý krát pri bytovke na ihrisku na ul. X. Y., pričom uvedené množstvo bolo spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

5. v presne nezistenej dobe v roku 2018 do novembra 2019 v Bánovciach nad Bebravou na rôznych miestach po predchádzajúcom telefonickom dohovore opakovane minimálne 15-20 krát predal v presne nezistených množstvách psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/X, F. nad F., a to dávku pervitínu v papierovej skladačke za 10 €, pričom naposledy mu pervitín predal začiatkom novembra 2019 jednu dávku za 10 € pri parkovisku na ul. H. v Bánovciach nad Bebravou, pričom uvedené množstvo bolo spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa,

pričom metamfetamín (pervitín) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona pri aplikácii § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu tiež uložil trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks mobilný telefón zn. Sony Xperia, IMEI: 35812507-099730-2 včítane SIM karty O2 č. 8942104699, 7050, 1523 (tel. č. XXXX XXX XXX)
- 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 710, IMEI: 359300042597089 včítane SIM karty O2 č. 8942104399, 2086, 4081 (tel. č. XXXX XXX XXX)
- 1 ks plastová karta M&T Bank

a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona mu tiež uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona mu napokon uložil aj ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania jednak obžalovaný C. T. vo svoj prospech proti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako i prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný C. T. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že podal odvolanie čo do výroku o treste a to iba pokiaľ ide o trest odňatia slobody, ktorého uloženie vo výmere 8 rokov pokladá za neprimerane prísne a tiež voči výroku o zaradení na výkon tohto trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd sa pritom v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k ukladaniu trestu odňatia slobody zaoberal všetkými relevantnými skutočnosťami, keď na jednej strane s poukazom na jeho vyhlásenie o vine zdôvodnil analogické použitie ust. § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Tr. zák., poukázal na výraznú prevahu poľahčujúcich okolností, na jeho kritický postoj k trestnej činnosti, pozitívnu prognózu prevýchovy, snahu o zaradenie do pracovného procesu, skutočnosť, že sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, ochotu podrobiť sa protitoxikomanickej liečbe a na druhej strane poukázal na to, že

znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty naplnil dvomi spôsobmi - páchaním na viacerých osobách a zároveň po dlhší čas a jeho činnosť bola spojená s finančným motívom. Okrem skutočností zmienených v odôvodnení rozsudku je tiež potrebné v jeho prospech zohľadniť pozitívne hodnotenie jeho správania počas výkonu väzby. Zároveň poznamenal, že z obsahu vykonaného dokazovania nevyplýva, že by páchal trestnú činnosť z dôvodu finančného obohatenia, keďže z ničoho nevyplýva, že by pervitín predával so ziskom, teda za vyššiu cenu ako ho kúpil. To, že znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty naplnil zároveň dvomi znakmi, síce nespochybňuje, podotýka však, že v prípade predaja omamných látok viacerým osobám chýba znak páchania trestnej činnosti po dlhšiu dobu naplnený v absolútnej väčšine prípadov. S poukazom na tieto skutočnosti boli pri jednoznačnej prevahe dôvodov, ktoré treba hodnotiť v jeho prospech, splnené podmienky na to, aby súd v rámci zákonnej možnosti znížiť výšku trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby využil možnosť tohto zníženia v celom zákonom pripúšťajúcom rozsahu a trest odňatia slobody mu ukladal na samej dolnej hranici zákonom zníženej sadzby, teda vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. V podstate tie isté skutočnosti, najmä tiež, že nikdy doposiaľ nebol vo výkone trestu a hľadá sa na neho ako na netrestaného, ho vedú k tomu, že pre výkon trestu odňatia slobody je možné zaradiť ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na uvedené navrhol, aby krajský súd v napadnutom rozsudku z dôvodov uvedených v § 321 ods.1 písm. d), e) Tr. por. zrušil výrok o uložení trestu odňatia slobody a zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia a podľa § 322 ods.3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 8 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodením súdu, že v prípade obžalovaného by bolo neprimerane prísne uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby. Poukázal na spôsob a rozsah spáchania skutku, osobu páchatel'a, ako aj skutočnosť, že obžalovaný naplnil dve kvalifikované skutkové podstaty stíhaného trestného činu. Vzhľadom na samotný úmysel a cieľavedomosť obžalovaného, ktorý sa jednoznačne predajom návykových látok snažil zabezpečiť sebe finančný príjem, nepovažuje uloženie trestu pod zákonnou stanovenú trestnú sadzbu za neprimerane prísne. Nestotožňuje sa s výrokom o treste a to z dôvodu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, pretože takýto trest nezabezpečuje dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchatel'om trestného činu a má za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, 4 Trestného zákona. Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ukladanie uvedeného trestu nijak nevybočuje z rámca bežne ukladaných nepodmienečných trestov odňatia slobody. Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Mimoriadne znížený trest uložený v tejto trestnej veci u obžalovaného nepovažujem za spôsobilý odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchatel'a závažnej a tak spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti, za akú je obžalovaný trestne stíhaný, práve naopak. Na základe uvedeného má za to, že použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 Trestného zákona bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný. Preto navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1, písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku a vo veci sám podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno n) Tr. zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b), odsek 4 Trestného zákona. Súčasne, aby obžalovanému uložil podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 73 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 61 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, aby súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. Sony Xperia, IMEI: 35812507-099730-2 včítane SIM karty 02 č. 894210469970501523 (tel. č. XXXX XXX XXX), mobilný telefón zn. Nokia 710, IMEI: 359300042597089 včítane SIM karty 02 č. 894210439920864081 (tel. č. XXXXXXXXXXXX), plastová karta M&T Bank.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom o odvolaniach prokurátor krajskej prokuratúry sa v plnom rozsahu pridržiava dôvodov podaného odvolania prokurátorom, navrhol tomuto vyhovieť, rozhodnúť v jeho intenciách a súčasne navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridržiava dôvodov odvolania obžalovaného, poukázal na okolnosti prípadu, ktoré podrobnejšie uviedli, preto navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť čo sa týka výroku o treste odňatia slobody, ako aj spôsobu zaradenia na výkon trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, nestotožnil sa s týmto, poukázal na to, že okolnosti, ktoré uvádza vo svojom odvolaní, sú v podstate znakmi kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Aj z uvedeného dôvodu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že ľutuje toho čo urobil, pokazil si tým život, narobil starosti aj svojej rodine a s drogami už nič nechce mať spoločné. V ostatnom sa pridržiava návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd postupujúc v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného C. T. vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom výroku týmto výrokom nezistil chyby odvolaním nevytykávané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. len výroky o uložených trestoch a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc výroky súvisiace s potrestaním obžalovaného zistil, že okresný súd v tomto smere správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní smerujúcom proti výroku o treste, že okresný súd nedostatočne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný trestnú činnosť páchal po dlhší čas a na viacerých osobách, je nutné uviesť, že tieto okolnosti boli súdom zohľadnené už pri rozhodovaní o vine, pretože sú zákonnými znakmi podmieňujúcimi použitie prísnejšej trestnej sadzby v zmysle § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, nemožno potom s poukazom na znenie § 38 ods.1 Tr.por. už na ne prihliadať opätovne pri ukladaní trestu. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný v roku 2005, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V mieste bydliska k jeho chovaniu neboli zistené negatívne pripomienky, priestupkovo riešený bol viackrát, v prevažnej miere za priestupky na úseku cestnej dopravy. Okresným súdom boli obžalovanému priznané dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr.zák., že sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a to už v prípravnom konaní, napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Priťažujúce okolnosti zistené neboli. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného v posudzovanom prípade bolo potrebné pri ukladaní trestu zohľadniť i s prihliadnutím na to, že mu bol popri uloženom treste odňatia slobody tiež správne uložený aj trest prepadnutia vecí (mobilných telefónov použitých pri páchaní trestnej činnosti) a tiež uložené aj dve ochranné opatrenia a to ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a ochranný dohľad (ich uloženie nebolo odvolaniami napadnuté a sú pri tom aj správne uložené), majúce povahu rovnako trestnoprávnej sankcie a tieto dostatočne podporujú naplnenie celkového účelu trestu u obžalovaného v zmysle zásad pre ukládanie trestu (§ 34 Tr. zákona). Odvolací súd zaoberajúc

sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní týkajúcej sa v danom prípade nesprávneho vyhodnotenia generálnej a individuálnej prevencie a následného nesprávneho použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia a uloženia trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, považuje za potrebné uviesť, že Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má mať nielen generálnu prevenciu, ale i preventívnu a má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je teda nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd v dostatočnej miere zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného C. T., pričom krajský súd dospel po zhodnutí všetkých rozhodujúcich skutočností k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa za splnenia zákonných podmienok pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej s použitím § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr.zák. (viď Stanovisko najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016) a to vo výmere 8 rokov, s prihliadnutím na súčasne uložený trest prepadnutia veci a ochranné opatrenia smerujúce k náprave obžalovaného, je síce miernejší, avšak zákonný a nie neprimerane mierny. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a nie je nevyhnutné vplyvať na neho trestom odňatia slobody v zákonnej sadzbe podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona (10 až 15 rokov) tak, ako sa domáhal prokurátor a i takto uloženým trestom (kde napokon nejde o nejaké krátkodobé obmedzenie slobody obžalovaného) bude aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu splnený jeho účel. Napokon pokiaľ ide o výroky týkajúce sa uloženého trestu prepadnutia veci, uloženého protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou a ochranného dohľadu, v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie, ich uloženie má oporu vo vykonanom dokazovaní a v príslušných zákonných ustanoveniach. Čo sa týka zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s okresným súdom, nakoľko s poukazom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ako i jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti má za to, že v tomto stupni stráženia bude jeho prevýchova lepšie zaručená. V súvislosti s tým, však odvolací súd zistil pochybenie pri použití ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák., pretože správne mal byť poukaz na ustanovenie § 48 ods.3 písm. b) Tr.zák. a § 48 ods.4 Tr. zák. Keďže išlo o zrejmú nesprávnosť (v odôvodnení už je citované na správne ustanovenie zákona) a najmä s prihliadnutím na správne použitie ustanovenia § 48 ods. 4 Tr.zák. odvolací súd nepovažoval toto pochybenie za také, kvôli ktorému by bolo nevyhnutné meniť predmetný výrok o diferenciacii trestu. Na druhej strane uloženie trestu v menšej výmere, resp. jeho zaradenie ešte do miernejšieho stupňa stráženia, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, by vzhľadom na závažnosť, okolnosti prípadu a rozsah ním spáchanej trestnej činnosti bolo už neprimerane mierne, pričom okresný súd už zohľadnil pri ukladaní trestu a zaradení obžalovaného na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia všetky okolnosti svedčiacie v prospech obžalovaného, na ktoré opakovane poukazuje vo svojom odvolaní. Preto odvolanie obžalovaného nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce z podnetu odvolaní obžalovaného a prokurátora zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Z týchto dôvodov odvolania obžalovaného C. a prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.